

KULTUUR

KATKENDEID ÜLLE ULLA MÄLESTUSTERAAMATUST
„MA ARMASTASIN ESTONIAT”

Estonia - eriline maja

„Estonia maja on arhitektuuriliselt uhke ja kaunis. Ta on absoluutselt erinev kõigest Euroopa ooperimajadest. Teatrimaja ja kontserdisaal on üheks tervikuks seotud veidi madalama osaga, kus asuvadki pikad

koridorid garderoobidega. Vaadates maja Pärnu maantee poolsest küljest, kus kunagi asus suur südalinna turg ja nüüd laiub ilus park, võib näha nelja korruse peale umbes viitkümmet akent. Iga akna taha jääb üks

garderoob või töötuba. Kui väljas on pime, säravad tuledes eranditult kõik teise ja kolmanda korruse aknad. Tänavalt on näha, et selles majas tehakse tööd hilise õhtutunnini.”

Foto: Eero Vabamägi

Ülle Ulla (1934–2016) jagas end paljude teatrite vahel, kuid tema süda kuulus Estoniale.

Kõrge lend Terpsichore tiiva alt sõnalavale

Mitmekülgsel Ülle Ullal jätkus julgust haarata kinni võimalustest ja annet igal alal kiitust teenida.

Mari Peegel
mari.peegel@epl.ee

Pühapäeval suri baleriin, laulja ja näitleja Ülle Ulla, keda Aime Leis, kaaskasvandik Tallinna balletikoolist, on ajakirjanduses iseloomustanud kui suurt maksimalisti. „Ta tahtis alati jõuda rolli tuumani,” ütles Leis kaks aastat tagasi, kui Ülle Ulla tähistas 80 aasta juubelit. „Iga liigutus pidi olema mõtestatud.”

Maksimalismist olid kantud nii Ülle Ulla 16 aastat Estonia balletisolistina (1953–1966 ja 1970–1973) kui ka vahepealne aeg, kui ta esines Leningradi Music Halli tähena mitmel pool Euroopas. Music Halli etenduse „Pole sinust kaunim” peaossa soovitas Ülle

Ullat (keda kavaleht esitles eksootilise nimekujuga Youlle Ulla) Eino Baskin, lavapartner, kellega koos ta oli teinud sketše nii Estonia kontserdisaalis kui ka lavadel üle Eesti.

Uhke rollinimekiri

Draamalavale meelitas Ülle Ulla 1990. aastate alguses lavastaja Madis Kalmet. Ulla sõnateatrisse siirdumine üllatas paljusid, kuid vastupidi nende kahtlustele sai ta osatäitmisega Enquisti draamas „Ilvese tund” (Noorsooteater, 1991) suurepäraselt hakkama. Episoodiliselt esines ta sõnalavastustes veelgi. Draamarollidest raskeimaks pidas nüüd juba oma mitmekülgsust tõestanud Ulla Martha osa näidendis „Kes kardab Virginia Woolfi?” (1993).

Eriti õnnelikud on siiski need, kel on õnnestunud näha Ülle Ullat laval baleriinina. Ülejäänud, kes nende õnnelike hulka ei kuulu, võivad lugeda

tema uhket rollide nimekirja: Gudule (Pugni, Glieri ja Vasilenko „Esmeralda”, 1954), Zarema (Assafjevi „Bahtšisairai purskkaev”, 1955), Candelas (Falla „Suur võlur – armastus”, 1964) ja Medeia (Barberi „Medeia”, 1966). Ago-Endrik Kerge, kes jagas Ülle Ullaga nii elu kui ka lava, on teda iseloomustanud kui meeletut töötajat, kellele polnud võõrad piinavad kahtlused, kas ta ikka on piisavalt hea.

Teater on kunst, mis elab nüüd ja praegu, kuid Ülle Ullale oli tähtis, et erilisest hetkest jääks mälestus – mustvalgelt paberil. Ta on kirjutanud memuaare: menukist autobiograafia „Terpsichore tiiva all” (2003), kogumiku „Ballett sajandivanuses Estonias” (2006, koos Aime Leisiga) ja mälestusi Estonia arhiivi. ●

Ülle Ulla ärasaatmine on Pärnamäe krematooriumi kabelis 14. aprillil kell 11.30.

„KIITUSKIRJA
ASEMEL KIA”

**PIGISTA ENDAST
KESKMINE VÄLJA!**

“

**REGISTREERU MÄNGU
SKYPLUS.FM**

Kirjuta eesti keele riigieksam vähemalt vabariigi keskmise tulemusega ja võidki võita Kia cee'd GT-Line'i päriseks.

”

Vabariigi keskmist tõstavad:

The Power to Surprise

